

føre nye tiltag, der kan motivere til frivillig udrejse, og på den baggrund indeholder lovforslaget ligeledes forslag, der skal motivere afviste asylansøgere til frivillig udrejse. Der henvises til afsnit 2.4. og 5.

Der foreslås endvidere en ændring af den særlige udvisningsadgang i udlændingelovens § 22, nr. 4-6, hvorefter en udlænding – uanset varigheden af den pågældendes ophold her i landet og uanset, om den pågældende har opholdstilladelse som flygtning – kan udvises ved dom. Efter forslaget udvides den særlige udvisningsadgang til også at omfatte dom for ulovlig tvang i forbindelse med indgåelse af ægteskab, børne bortførelse og menneskehandel. Der henvises herved til afsnit 6.

Folketinget vedtog den 24. april 2003 regeringens lovforslag nr. L 157 af 29. januar 2003 om ændring af udlændingeloven (Reform af aktiverings- og undervisningsindsatsen over for voksne asylansøgere m.v. og af systemet vedrørende udbetaling af kontante ydelser til asylansøgere m.v.), jf. herved Folketingstidende 2002/2003, Tillæg C, s. 342. Lovforslaget, der trådte i kraft den 1. juli 2003 som lov nr. 292 af 30. april 2003, indebar bl.a. en grundlæggende ændring af systemet for udbetaling af kontante ydelser til asylansøgere m.v. I den forbindelse blev beregningssystemet ændret, bl.a. således at de dagssatser, hvorefter størrelsen af de forskellige kontante ydelser beregnes, for visse af ydelserne afhænger af, hvilken fase i asylprocessen udlændingen befinder sig i.

Regeringen finder for at undgå usikkerhed – blandt asylansøgere og andre – om grundlaget for asylansøgers kontante ydelser, at principperne for udbetaling af kontante ydelser til asylansøgere udtrykkeligt bør fremgå af udlændingeloven. Lovforslaget indebærer derfor en præcisering i udlændingeloven af, at Udlændingestyrelsen ud fra status i udlændingens sag på en given skæringsdato umiddelbart forud for udbetalingsdatoen bestemmer, hvorvidt og efter hvilken sats udlændingen får udbetalt kontante ydelser, og at der ikke kan finde efterregulering sted. Der henvises til afsnit 7.

Siden efteråret 1994 er visse asylansøgninger som led i en administrativ opstramning af asylsagsbehandlingen blevet behandlet særligt hurtigt i den såkaldte åbenbart grundløs haster-procedure (ÅGH-proceduren). Denne procedure anvendes bl.a. for at forsøge at nedbringe antallet af udlændinge, som uden asylrelateret grund indrejser i Danmark og ansøger om asyl.

Regeringen finder det uhensigtsmæssigt, at asylansøgere, hvis ansøgning behandles i ÅGH-proceduren, og om hvem der ofte er en formodning for, at de pågældende alene kommer til Danmark og søger om

asyl med henblik på at opnå kontante fordele, efter de gældende regler har mulighed for at opnå kontante ydelser, ud over hvad der måtte være nødvendigt til dækning af rene kostudgifter.

Lovforslaget indebærer på den baggrund, at udlændinge, hvis asylansøgning er udtaget til behandling i ÅGH-proceduren, og som er indkvarteret på et indkvarteringssted, hvor der er en vederlagsfri bespisningsordning, fremover ikke får udbetalt nogen form for kontante ydelser, og at sådanne udlændinge, der er indkvarteret på et indkvarteringssted uden en vederlagsfri bespisningsordning, fremover ikke kan få udbetalt ydelser til dækning af andet end kostudgifter. Der henvises til afsnit 8.

Endvidere foreslås det, at det udtrykkeligt præciseres i udlændingeloven, at Udlændingestyrelsens afgørelser om udsendelse i asylsager, der er afgjort i åbenbart grundløs-proceduren, ikke kan påklages til Integrationsministeriet. Der henvises herved til afsnit 9.

Endelig indebærer lovforslaget enkelte andre justeringer og præciseringer af teknisk karakter af udlændingelovens bestemmelser.

2. En ny visumpolitik

Ifølge udlændingeloven skal udlændinge, der ikke er fritaget herfor, jf. Rådets forordning (EF) nr. 539/2001 af 15. marts 2001 om fastlæggelse af listen over de tredjelande, hvis statsborgere skal være i besiddelse af visum ved passage af de ydre grænser, og listen over de tredjelande, hvis statsborgere er fritaget for dette krav, have et visum udstedt for at indrejse og opholde sig i Danmark og de andre Schengenlande. Udlændingeloven indeholder ingen nærmere regler om, under hvilke betingelser en visumpligtig udlænding kan få visum.

De bærende hensyn bag de gældende visumregler og den praksis, som senest er fastlagt i Integrationsministeriets notat af 30. september 2003 om visumpraksis, der er sendt til Folketingets Integrationsudvalg (Folketingsåret 2003-2004, alm. del, bilag 23) er dels visse sikkerheds- og udenrigspolitiske hensyn, dels ønsket om at sikre, at ingen misbruger adgang til at indrejse i Danmark på et visum til at omgå lovgivningens regler om opholdstilladelse. Den nuværende visumpraksis er karakteriseret ved, at det i vidt omfang er placeringen af et land i fire landegrupper, der er afgørende for, om der kan meddeles visum til statsborgere fra dette land, og praksis er i det væsentligste ikke blevet ændret under hensyn til de skærpede betingelser for familiesammenføring, der trådte i kraft i forbindelse med regeringens reform af udlændingelovgivning, som trådte i kraft i sommeren 2002. Der